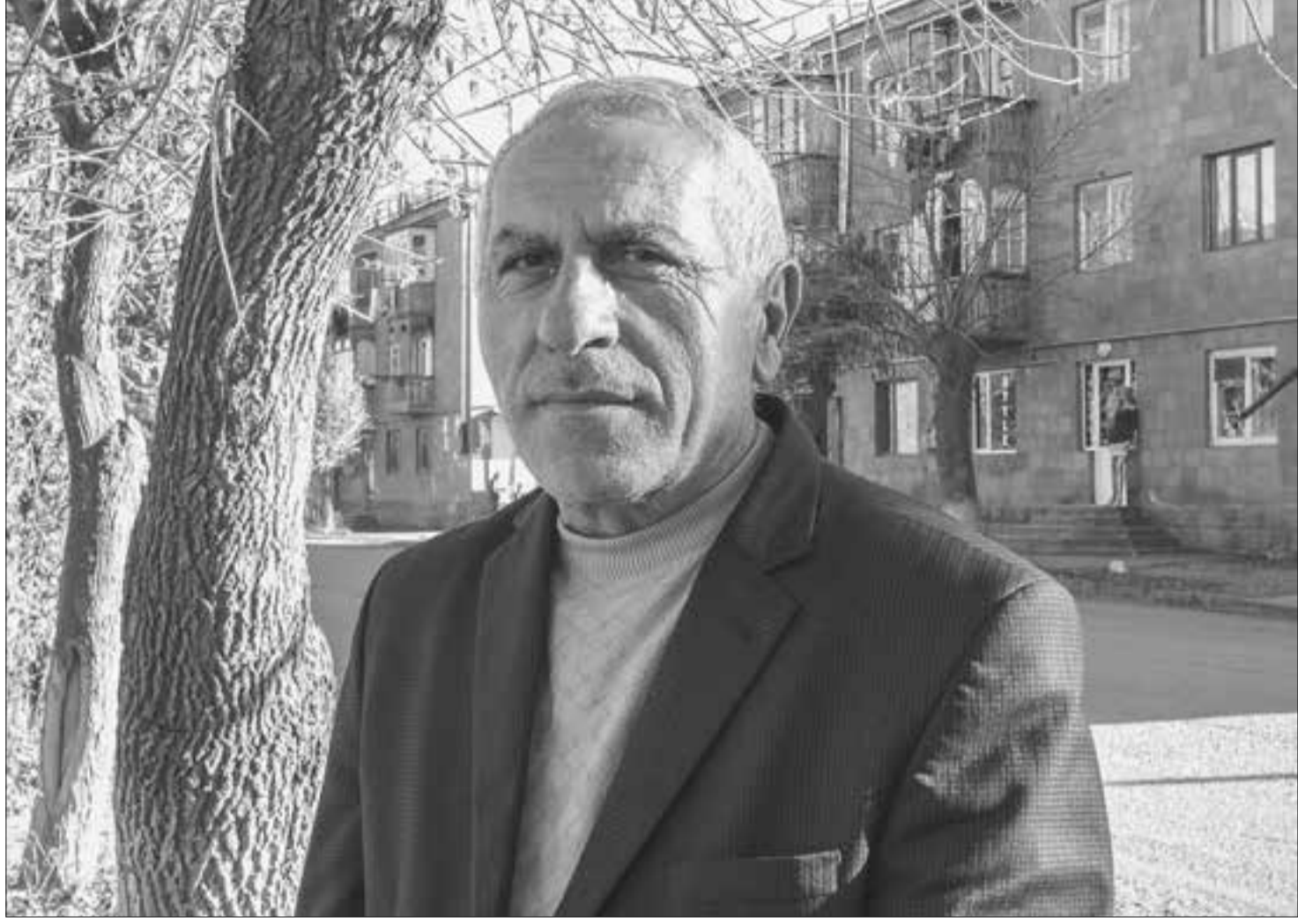

Այունյաց երկիր

www.syuniacyerkir.am

ՀԱՐԱՐ
22 ՆՈՅԵՄԵՐԻ 2014թ. № 30 (338)

ՀՐԱԶ ԳԱԲՐԻԵԼՅԱՆ. «Սիսիանի՝ ծայրահեղ վարս վիճակում գտնվող ներհամայնքային ճանապարհներում ոչ մի լուծման աշխատանք չի նախատեսվել համայնքային բյուջեով, ինչպե՛ս հասկանալ»

Վճանարհաշինություն

Հրաչ Գաբրիելյանի ծննդավայրը պատմական Բռնակոթ գյուղն է: Ծնվել է 1956-ին, 1973 թվականին ավարտել միջնակարգը, ընդունվել Երեւանի Կարլ Մարքսի անվան պոլիտեխնիկական ինստիտուտի ավտոմոբիլային ճանապարհների շինարարության բաժինը: Բուհն ավարտելուց հետո՝ 1978-ին, աշխատանքի է անցել Գորիսի N919 շինվարչությունում: Մեկ տարի հետո վերադարձել է

Սիսիան՝ աշխատանքը շարունակել Սիսիանի ճանապարհների շինարարության եւ նորոգման վարչությունում (ԴՐՇՄ)՝ որպես աշխույժ, 1982-ից՝ գլխավոր ճարտարագետ, 1989-ից գլխավորել է վարչությունը: 1995-ին ազատվել է աշխատանքից, մեկ տարի աշխատել Վայքում: 1996-ին հիմնել է «Սիսիանի ճանշին» սահմանափակ պատասխանատվությամբ ընկերությունը, որ ղեկավարում է մինչեւ այժմ: Ամուսնացած է, ունի երեք զավակ, անկուսակցական է: Սա այցեքարտ՝ նախաբանի փոխարեն:

Ընկերությունը, ինչպես ներկայացնում է, ստեղծվել է գործից, ասֆալտագործարանը եւ ջարդիչ սարքավորումը ձեռք է բերել Գորիսի N919 ճանշինվարչությունից: Մարդիկ կային, որ հավատ չունեին, թե դրանք նորմալ կգործեն, թե նրա ձեռնարկածը կդառնա կազմակերպություն (ճանշինվարչություն), բայց ինքն այլ կարծիքի էր: Երբ դպրոցական ընկերությունը հայտնել էր, թե ինչ կստացվի (դե դուրս ՇՆՐՈՒՆԱՎՈՒԹՅՈՒՆԸ՝ էՋ 3

Ուսուցչի նկատմամբ հարգալից վերաբերմունքը մնացել է անցյալում

Վանակրթություն

Մինչեւ 1919թ. Աղբենդում (ներկայիս՝ Աշտարակ) դպրոց չի եղել, միայն Հայաստանի առաջին Հանրապետության հռչակումից հետո, երբ իշխանությունները սկսեցին զբաղվել կրթության հարցերով, գյուղում սրեղծվեց ծխական դպրոց: 1922թ. գյուղում բացվեց առաջին փարրական դասարանը: 1938-62թթ. դպրոցը յոթնամյա էր, իսկ 1962-89թթ.՝ ութամյա: 1989 թվականից առ այսօր միջնակարգ դպրոց է: 1975-90-ական թվականներին դպրոցում սովորում էր 160-180 աշակերտ: Սակայն հեղափոխում փրկեցական ճգնա-

ժամով է արտագաղթով պայմանավորված՝ երեխաների թիվը նվազեց. 2003թ.՝ 133, 2010թ.՝ 100, ներկայումս՝ 60: Դպրոցը տվել է նշանավոր շրջանավարտներ, ովքեր հեղափոխում դարձան հասարակական-քաղաքական գործիչներ (Քաջիկ Օհանյան, Սիմոն Մարգարյան, Գրիգոր Հասրաթյան եւ այլք):

ՇՆՐՈՒՆԱՎՈՒԹՅՈՒՆԸ՝ էՋ 4
ԷԴՎԱՐ ՀՈՎՀԱՆՆԻՍՅԱՆ
Աշտարակի միջնակարգ դպրոցի փնթրեն

Ո՛րն ես դու, Հայասան:
Ես քեզ որոնեցի երկար ու ցավազին:
Հազար անգամ գսա:
Հոգսա:
Կորցրի:
Կորցրեցի ու կասկածեցի:
...Նե՜տ ես նորից ճամփա կելնեմ:
Քեզ որոնելու:
Գճնելու:
Կորցնելու:
Կասկածելու:
Քեզ համար աղբյուր:
ՎԱՐԳԵՆ ՊԵՏՐՈՍՅԱՆ

Նվազել է բնակչության բնական աճը

Վիճակագրություն

ՀՀ վիճակագրական ազգային ծառայությունը հրապարակել է 2014 թվականի «ՀՀ մարզերը եւ Երեւան քաղաքը՝ թվերով» զեկույցը, որում ամփոփված են 2013-ի վիճակագրական տվյալները:

Ըստ դրա՝ մարզի բնակչությունը 2013-ին կազմել է 141,000 մարդ՝ նախորդ տարվա համեմատ նվազելով 700-ով: 2013թ. մարզում ծնվել է 1479 երեխա, մահացել՝ 1274 մարդ, 2012թ. ծնվել է 1551, մահացել՝ 1284 մարդ: Բնական աճը մեկ տարում նվազել է 62 մարդով:

2013թ. մարզում արձանագրվել է 749 ամուսնություն, 112 ամուսնալուծություն: Հանրապետության արդյունաբերական արտադրանքի կառուցվածքում Երեւանից հետո (40.9 տոկոս) երկրորդ տեղում Սյունիքի մարզն է (16.5 տոկոս): 2013թ. մարզի տնտեսության հիմնական հատվածների տեսակարար կշիռները ՀՀ համապատասխան ճյուղերի ընդհանուր ծավալում կազմել են՝ արդյունաբերություն՝ 16.5%, գյուղատնտեսություն՝ 6.8%, շինարարություն՝ 5.4 %, մանրածախ առևտուր՝ 1.4 %, ծառայություններ՝ 1.3%: Ըստ վիճակագրության՝ 2013-ի տվյալներով ամենաբարձր միջին ամսական զուտ եկամուտը Սյունիքի մարզում է՝ 109,058 դրամ:

Ամենաբարձր միջին անվանական ամսական աշխատավարձը եւս գրանցվել է մեր մարզում՝ 178,606 դրամ: Տնային տնտեսության մեկ շնչի հաշվով սննդամթերքի վրա կատարված միջին ամսական ծախսերի ցուցանիշը Սյունիքը երկրորդն է Վայոց ձորից հետո. սյունեցին սննդամթերքին ամսական հատկացնում է միջինը 21,491 դրամ: Սյունիքում գրանցվել է նաեւ ամբուլատոր-պոլիկլինիկական հիմնարկներ մեկ շնչի հաշվով ամենաբարձր հաճախումների թիվը՝ 6.3: Հանեմատության համար նշենք, որ Երեւանում, որն այդ ցուցանիշով երկրորդն է, այն 4.6 է: Ընդ որում՝ նախորդ տարիներին եւս այս թիվը Սյունիքում ամենամեծն է եղել: Սյունիքում (հասկանալի պատճառներով) ՀՀ-ում ամենաբարձրն է նաեւ 2013-ին արտադրական վնասվածքներից տուժածների թիվը՝ 29: Լավ լուրեր էլ կան. 2013-ին գրանցված հանցագործությունների թիվը 11-ի մեջ (Երեւան եւ մարզեր) Սյունիքը 9-րդ տեղում է՝ 566 հանցագործության դեպքով: ԱՐՄԻՆԵ ԱՎԱԳՅԱՆ

ՅՐԱԶ ԳԱԲՐԻԵԼՅԱՆ. «Սիսիանի՝ ծայրահեղ վար փնճակում գտնվող ներհամայնքային ճանապարհներում ոչ մի լուծմայի աշխատանք չի նախատեսվել համայնքային բյուջեով, ինչպե՛ս հասկանալ»

Ճանադարհաշինություն
ՍԿԻԶԲԸ՝ էջ 1

գրած սարքավորումն ի՛նչ պիտի լինի), պատասխանել էր. եթե պահանջվող պահեստամասերը գտնի, էլեկտրականության հետ կապված ամեն ինչ ինքը կանի: Այդ օրվանից հետո շատ ջրեր են հոսել, ավելի ստույգ՝ անցել է 18 տարի: Արդեն ընկերությունը ոչ մի բանի կարիք չունի, կադրերով եւ մեքենասարքավորումներով հագեցած է. «Որեւէ աշխատանք կատարելու համար որեւէ ընկերությունից տեխնիկա վարձակալելու խնդիր չունեն» – ասում է տնօրենը :

ստեղծվում Սյունիքի դարպասներից մինչեւ Գորայք ընկած հատվածում, որտեղ անպակաս են լինում բուքն ու քամին: Ընդհանրապես մարզի ճանշին կազմակերպություններից յուրաքանչյուրն իր նեղ օղակն ունի: Մեղրեցի ճանապարհաշինարարի համար դա Դիբագի լեռնանցքն է, գործիքներիցնը՝ Թասի ոլորանները, «Սիսիանի ճանշին»-ին «բաժին է ընկել»: Սիսիանի լեռնանցքը: «Սարն անցնում ես, արդեն տանն ես», - ասում են ճանապարհ կտրողները:

Դժվար չէ՞ր գոյոյից նոր կազմակերպություն ստեղծել, մանավանդ կադրերի համալրման առումով, կրկին հարց են տալիս: «Դժվարն առաջին տարին էր, երբ ես ե՛ր գլխավոր ճարտարագետ էի, ե՛ւ աշխղեկ, ե՛ւ ամեն-ամեն ինչ: Կամաց-կամաց մարդկանց սովորեցրիք, աստիճանաբար գործին տիրապետեցին, դարձան մասնագետներ: Գրեյդերավար պատրաստեցինք, ասֆալտ պատրաստող եւ փռող, նախկին կազմակերպությունից, որտեղ տարիներ ի վեր աշխատել են եւ վեց տարի ղեկավարել, ոչ մի կադր չենք հրավիրել, որովհետեւ մեր ընկերությանը զուգահեռ գործում էր»:

«Սիսիանի լեռնանցքը մեր ռազմավարական նշանակություն ունեցող հատվածն է: Երբ տեսնում ենք՝ եղանակը կտրուկ սկսվում է փոխվել, «Վիլիսով» ստուգայց ենք կատարում, որը հիմնականում լինում է խոր գիշերով, - ասում է գրկուցակիցս եւ հավելում, որ իրենց վստահված միջպետական ճանապարհը հեշտ վերահսկելի է, երբ ծյունը սկսում է տեղալ, դուրս է գալիս Սիսիանի խաչմերուկ, եւ Սյունիքի դարպասի, եւ Գորիսի կղմից եկող ավտոմեքենաներից տեղեկություն ստանում ճանապարհի վիճակի մասին եւ ըստ այդմ գործում: Ի դեպ, Սիսիանի ռե-լիեֆն ու եղանակային պայմաններն այնպիսին են, որ բուքը, քամին ծյունը դաշտերից քշում, լցնում են միջպետական ճանապարհը՝ դժվար անցանելի դարձնում, երբեմն էլ կաթվածահար անելով երթեկությունը: Ժամանակին մայրուղու երկայնքով փայտե ցանցապատեղներ էին տեղադրում, որ ճանապարհը փորցրելու քառյակները հարմար էր ծայն հաստ շերտով պատվելուց: Գրայց Գաբրիելյանը կողմ է դրանք տեղադրելուն, բայց նաեւ մտավախություն ունի. «Դրանք, ասենք, տեղադրեցինք, ո՛վ պիտի տիրություն անի: Այսօր դրեցիր, վաղը տեղը չես»:

Բնականաբար, ընկերության տնօրենից նախեսառաջ փորձեցինք տեղեկանալ, ավելի ճիշտ՝ ընթերցողի հիշողությունը թարմացնել (մեր թերթն ընկերությունն առանձին հրատարակմամբ ներկայացրել է 2007 թվականին «Սյունյաց երկիր», 20 նոյեմբերի, «Ձմռանը բաց մայրուղի ունենալու եւ հարակից այլ հարցերի մասին»), թե որն է «Սիսիանի ճանշին» ընկերության ձմռանյան սպասարկման տարածքը: Մանավանդ որ այս տարի նախորդ տարվա համեմատ ձմեռն ավելի վաղ է թափել մեր դուռը, դրանով լրացուցիչ հոգս պատճառել ճանապարհաշինարարներին: Նոյեմբերի 3-ին տեղացած առատ ծյունը լուրջ փորձություն էր (ասենք, որ առաջին ծյունն ավելի վաղ էր տեղացել՝ հոկտեմբերի 17-ին) ճանապարհաշինարարների համար, տնօրենը տեղեկացնում է, որ ունեն պահանջվող քանակությամբ շլաք եւ ավազ, եւ երեք բեռնատար աղ պիտի ներկրեն: Իսկ ընկերությունը սպասարկում է Սյունիքի դարպասներից մինչեւ Գորիսի սահմանն ընկած 51.5կմ միջպետական, Սիսիան-Դաստակերտ 26կմ հանրապետական, նաեւ Սիսիանի խաչմերուկից մինչեւ Շաղատ մարզային նշանակության ճանապարհները: Պետությունից (տրանսպորտի եւ կապի նախարարություն) ձմռանյան սպասարկման համար հատկացվել է 31 մլն դրամ, եւս 11-12 մլն դրամ հատկացվում է մարզային ճանապարհների սպասարկման համար: Տնօրենի փոխանցմամբ՝ ձմռան տարեշրջանին ընդառաջ տեխնիկան նորոգվել է (բնական տարերքի դեմ մարտի կնետվեն մեկ գրեյդեր, երեք շլաք շաղ տվող մեքենա, ծյուն մաքրող եւս մի մեխանիզմ): Ձմռան օրերին առավել վտանգավոր վիճակ է

Բաց դաս ծավում

Բնադահականություն

Նոյեմբերի 15-ին Ծավի Մարաթ Մարզարյանի անվան միջնակարգ դպրոցում տեղի ունեցավ բնադահական կուրսի համապարփակ միջոցառում՝ մասնակցությամբ 33 բնադահականության նախարարի տեղակալ Խաչիկ Հակոբյանի, բնության պահպանության ոլորտին առնչվող՝ մայրաքաղաքից ժամանած մասնագետների:

Այդ օրն անսովոր աշխուժություն էր դպրոցում: Միջոցառմանը մասնակցում էին ինչպես կրթօջախի, այնպես էլ ճակատենի, Շիկահողի, Ներքին Հանրի դպրոցների աշակերտներ: «Հայաստանում բնության հատուկ պահպանվող տարածքների զարգացումն ՄԱԶԾ/ԳԷՀ» ծրագրի ղեկավար Կարեն Շենտերեճյանը գրույց անցկացրեց «Ավելի լավ ճանաչե՛ք մեր հրաշալի բնաշխարհը» թեմայով, այնուհետեւ լուսանկարների ցուցադրությամբ ներկայացրեց Սյունիքի բուսական եւ կենդանական աշխարհը, մարզի լանդշաֆտները եւ հատուկ պահպանվող տարածքները: Օգոստին ազգային կենտրոնի մասնագետ Լիանա Բաղդասարյանը մատչելի օրինակներով դպրոցականներին պատմեց օգոստին շերտի պահպանության անհրաժեշտության մասին, ներկայացրեց օգոստին շերտը քայքայող նյութերը, նաեւ՝ թե ինչպես պաշտպանվել ուլտրամանուշակագույն ճառագայթներից: Այս ամենի մասին մուլտֆիլմ ցուցադրվեց, իսկ դպրոցականներից զործում: «Բնապահպանության խնդիրները լուծելի են, երբ յուրաքանչյուր անհատ, յուրաքանչյուր պատանի ինքն իրեն համարում է այդ խնդրի լուծող», - ասաց փոխնախարարը: Բնապահպանության նախարարության լրատվության եւ հասարակայնության հետ կապերի վարչության պետ Արմեն Վարդանյանը եւս իր խոսքում կարեւորեց դպրոցականների

Նորիկ Հարությունյանը, բնապահպանության նախարարի տեղակալ Խաչիկ Հակոբյանը եւ Ծավի գյուղապետ Սեյրան Զաքարյանը

Բնապահպանության նախարարի տեղակալ Խաչիկ Հակոբյանն իր խոսքում նշեց, որ հայրենի եզերքի ապագա տերերին ուզում են զինել գիտելիքներով, որ ավելի արդյունավետ լինեն նրանց գործողությունները բնապահպանության գործում: «Բնապահպանության խնդիրները լուծելի են, երբ յուրաքանչյուր անհատ, յուրաքանչյուր պատանի ինքն իրեն համարում է այդ խնդրի լուծող», - ասաց փոխնախարարը: Բնապահպանության նախարարության լրատվության եւ հասարակայնության հետ կապերի վարչության պետ Արմեն Վարդանյանը եւս իր խոսքում կարեւորեց դպրոցականների

դերը հայրենի բնությունը, շրջակա միջավայրն անաղարտ պահպանելու գործում: «**ՀՀ կառավարության, բնապահպանության նախարարության կազմակերպած միջոցառումներն արժեք չեն ունենա, եթե հասակ չառնի բնությունը սիրող սերունդ»**, - այսպես եզրափակեց իր խոսքը բանախոսը: Հայաստանում ՄԱԿ-ի արդյունաբերական զարգացման կազմակերպության ծրագրերի ղեկավար Անահիտ Սիմոնյանն իր խոսքում այն միտքը հայտնեց, որ ամենաարդյունավետ ներդրումը կրթության ոլորտում արված ներդրումն է, մանավանդ եթե դա արվում է գյուղերում ապրող դպրոցականների համար:

Ըստ ամենայնի՝ միջոցառումը բնապահպանական մի բաց դաս էր, որից գոհ էին թե՛ կազմակերպիչները, թե՛ դպրոցականները: Համայնքի միջնակարգ դպրոցի տնօրեն Յուրա Մարտիրոսյանը, Ծավի գյուղապետ Սեյրան Զաքարյանը երախտագիտություն հայտնեցին մայրաքաղաքից ժամանած հյուրերին: Դպրոցականներին բաժանվեցին «Խուստուփ» եւ «Ձանգեզուր» պետական արգելավայրերի մասին պատմող գրքուկներ, ինչպես նաեւ ուսումնական պարագներ եւ գրեական պիտույքներ, հիշատակված դպրոցներից յուրաքանչյուրին հանձնվեց մեկական հեծանիվ:
ՎԱՐՄԱՍ ՕՐԲԵԼՅԱՆ

ԽՆՃՈՐԵՍԿԻ ԵՐԱԽԱՐԱՎՈՐՆԵՐԻՑ ԱՆԿԸ

Վազգեն Բաղդադյուլյան. նա միշտ պայքարի մեջ էր

Այունյաց բազմադարյան հո- ղում շար ճրագներ են վառվել: Տաթևի համալսարանից մինչև Զարանց մեծ անապարհ դպրո- ցը, ճրագներ, որոնք ճեղքելով ժամանակի խավարը, դարձել են ժողովրդի հոգու հացը, անմար կանխելները նրա փրկության ու գոյատևման բազմաչարչար ճանապարհին:

Շինականի խոփով, գինվորի սրով ու դպրության գրով ապրել ու գոյատևել է մեր ժողովուրդը: Իր քար ու քերտերին կառչած զանգեզուրցին մի ձեռքով հաց է արարել, մյուս ձեռքով հյուսել իր հոգու եւ մտքի մատյանը՝ ի պահ համեմատելով հետագա սերունդներին: Լուսավորելով հանուրի գոյության ու մաքառումների ճանապարհը՝ շատ նշանավորներ են քայլել ամբոխների առջևից՝ իրենց օրինակով ցույց տալով, որ մարդ արարածն աշխարհ է եկել ապրելու ոչ միայն հացիվ, այլև բանիվ:

Ինչպես աշխարհում ամեն գյուղ ու քաղաք, Խնճորեսկն էլ ունեցել է եւ ունի իր նշանավորները: Դեռևս 1682-83 թվականներին գյուղի Սբ Զեփիսիմե եկեղեցուն Մարտիրոս անուցով գրիչը գրել է 329 էջանոց ձեռագիր մատյան, որից հայտնի է դառնում, որ «Խնճորեքը Յագեճոր երկրի» գյուղերից մեկն է եւ հիշատակվում է 10-րդ դարից:

Սարգիս Պետրոսյան Ուսուբօղլի պատմիչը 19-րդ դարի վերջերին գրել է «Պատմական փշրանքներ» վերնագրով մի գիրք, որտեղ հյուսել է Խնճորեսկի ծագման եւ հիմնադրման մասին իր լեզունը:

Տիգրան Սազանդարյանը (Տաթևիկ Սազանդարյանի հայրը) 1921 թվականին գրել է Նտիեյան Լեռնահայաստանի Ինքնավար Զանապետության հիմնը (օրհներգը):

20-րդ դարի Խնճորեսկն Աշոտ Սաթյան ու Տաթևիկ Սազանդարյան է ծնել ու համեմատել աշխարհին:

Գյուղի հպարտություններն են դարձել Գարեգին Սելունցն ու Սուրեն Այվազյանը:

Յետո հայրը գիտությունների կանաչ է բարձրացնում թիթեղագործ Զովսեփի որդի Վահան Ղազարյանը: Զետո Աշոտ Թելունցը դառնում է հայ փիլիսոփայական մտքի հսկաներից մեկը: Զետո պատմաբան Աբել Սիմոնյանը դառնում է Խորհրդային Զայաստանի համարգիտարանի խմբագիր:

Զետո... մայրաքաղաք են գնում էլի ու էլի բազմաթիվ նշանավորներ, ովքեր չեն տեղավորվում գյուղական ու շրջանային մասշտաբներում:

Բայց այստեղ կանգ առնենք, մի քիչ շունչ քաշենք եւ նշենք նաեւ Վազգեն Բաղդադյուլյանի անունը: Նշենք, քանի որ Խնճորեսկի նշանավոր մարդկանց շարքում նրան շրջանցել հնարավոր չէ:

Առանց Վազգեն Բաղդադյուլյանի Խնճորեսկի նշանավորների շարքը լրիվ չէր լինի: Բաղդադյուլյանն իր գործունեությամբ եւ աշխատանքով խոր հետք է թողել մարդկանց հիշողություններում: Նա անցել է գյուղի անվանի մարդկանց դպրոցի միջով եւ վաստակել իր անվան եւ ճանաչելիության տարածությունը:

Եվ այսօր Բաղդադյուլյանը ոչ թե սոսկ նշանավորների մեջ ինչ-որ շարունակություն է, այլ մի անհատականություն, ում մարդիկ ճանաչում են որպես գիտնական, որպես մեծ

լուն Այունիքում եւ նրա սահմաններից դուրս: Նա մեծ ճանաչում ուներ ժողովրդի մեջ որպես գործի ու համարձակ խոսքի մարդ: Նա առանձնաշնորհ խելքի ու եռանդի տեր մարդ էր, որի մտային շողարձակումները դժվար էր իր ապրած ժամանակի չափերի մեջ տեղավորել: Բաղդադյուլյանը գիտելիքների հզոր պաշար ուներ եւ հորդուն մտքեր, որոնք օժտված էին ժամանակաշրջանի միապաղաղությունը ճեղքելու ունակությամբ եւ միտված էին հասարակական կյանքում առաջացած նոր տեղաշարժերի լուսաբանմանը: Նա անհաշտ ու քննադատական մոտեցումներ ուներ սոցիալ-տնտեսական լճացումների նկատմամբ եւ այս դաշտում հաճախ բանավիճում էր զանազան գաղափարախոսների հետ, ովքեր կամ ուղղակի չէին տեսնում հասարակության ընդերքում առաջացած քաղաքական-գաղափարական, տնտեսական նոր տեղաշարժերի բուն էությունը:

Բաղդադյուլյանը հրապարակախոսի ավունով պայքարում էր նորը չտեսնողների, առաջավորը քանահրողների, գաղափարական այն ճահճամիտների դեմ, ովքեր չէին ուզում սոցիալիզմի մեջ որեւէ թերություն տեսնել: Նա գաղափարական պայքար էր մղում այս ամենի դեմ: Եվ այդ պայքարն այնքան հորդուն ու բուռն էր, որ նա, երբեմն կորցնելով ինքնատիրապետումը, հաճախ դուրս էր գալիս պատշաճության սահմաններից:

Գաղափարական պայքարի այս հողի վրա էլ մշտապես հայտնվում էր հակասությունների խառնարանում եւ դրանից էլ տուժում էր գործնական կյանքի շատ հարցերում:

Նրան միայն տարիուկես հաջողվեց լինել հարազատ գյուղի կուլտուրական նախագահի պաշտոնում: Տնտեսության ղեկավարման հենց սկզբից էլ արմատական հակասություններ են առաջանում իր եւ վերադասի միջեւ: Ստանալով տնտեսության ղեկավարի պաշտոնը՝ Բաղդադյուլյանը փորձում

է իր գաղափարները, տեսական գիտելիքները եւ համոզմունքներն իրականացած տեսնել գործնական կյանքում: Նա կարծում էր, որ կուլտուրական համայնավարական հասարակարգի պայմաններում ստեղծված ժողովրդական, արտադրական միավոր է, որի սեփականատերն աշխատավոր գյուղացին է, եւ նա է իր տնտեսության զարգացման հարցերը որոշում: Բաղդադյուլյանը կարծում էր, որ ճիշտ ղեկավարման եւ աշխատավորական ուժերի նպատակասլաց միավորման դեպքում հնարավոր է հասնել արտադրական բարձր ցուցանիշների եւ դրանով իսկ բարելավել մարդկանց կուլտուր-կենցաղային պայմանները: Այս եւ նման հարցերում Բաղդադյուլյանն ուներ իր ինքնուրույն մոտեցումները՝ հաճախ մոռանալով, որ վերադաս գոյություն ունի:

Բաղդադյուլյանն այն համարձակ խառնվածքն էր, ով չէր կարող գործիք դառնալ վերադասի առջեւ: Զենվելով ժողովրդի կամքի վրա՝ նա փորձում էր արտադրությունն ինքնուրույն կազմակերպել, ոչ թե կատարել վերադասի կարգադրությունները: Զանկանալի է, որ նման պայմաններում նրա գնացքը կայարան հասնել չէր կարող: Ինքնուրույն նախաձեռնությունները եւ արտադրական նորամտությունները ոչ միայն ձեռնադրել էին վերադասին, այլև նա չէր կարող իր իրավունքը զիջել որեւէ մեկին, որքան էլ այդ մեկն արհեստավար լիներ իր գործում:

Բաղդադյուլյանի աշխատանքային տարիները համընկան գորբաշրջված «վերակառուցման» ժամանակների հետ: Խրոլչուկից հետո սկսած գաղափարական հալիւղը Գորբաշուվի ժամանակ վերածվեց իսկական ձնհալի: Առաջին անգամ խորհրդային մարդն իր մտածածը բարձրաձայնելու իրավունք ստացավ: Զրպարակ դուրս եկած գաղափարակիրներն առաջ քաշեցին ազգային հոգսեր ու խնդիրներ: Զայոց անկախության եւ Ղաբաբաղի ազատագրության

Սուրեն Այվազյանը եւ Վազգեն Բաղդադյուլյանը

